

Само два месеца по проглашењу независне државе Косово (17. фебруара 2008), у најтиражнијем и деведесетих година најантисрпскијем шпанском дневном листу „Ел Паис“ појавио се чланак са насловом „Признајмо Косово“. Аутори текста, тадашњи директор мадридског огранка сорошевско-атлантистичког тинк-тенка ECFR (European Council on Foreign Relations) и недавно отпуштени директор рубрике „Погледи“ у истом листу, Игнасио Тореланка, као и актуелни директор Соросеве Фондације за Европу, Каталонац Ђорди Вакер, међутим, и данас чекају задовољење, јер пет држава – Словачка, Румунија, Грчка, Кипар и Шпанија као најважнија међу њима, нису признале независност Косова од Србије.

Подстакнут Соросевим (не)видљивим финансијама, у међувремену се у Шпанији и земљама са мапе „обојених револуција“ попут паукове мреже ширио капиларни систем за рушење постојећих држава и успостављање нових по мери стваралаца глобалног светског поретка. У њега су се ухватили и бројни следбеници горепомнутих Соросевих позивара, уверавајући нацију да је признавање косовске независности у интересу шпанске државе. Јер, по њиховом суду независно Косово је непобитна и неповратна реалност до чијег признавања једном мора доћи пошто су тако одлучиле чланице УН на основу Ахтисаријевог плана који је и Шпанија подржала као најбољу гаранцију за стварање једне одрживе и демократске државе која би поштовала права појединаца и мањина. Надаље, признавајући Косово Шпанија би подржала већину својих најближих савезника који су то већ учинили, а чије су државе или чланице НАТО-а, или су и саме

Пише: Невенка Стојчевић
понедељак, 25 јун 2018 18:46

веома осетљиве на сепаратизам, попут Канаде, Белгије и Велике Британије. Шпански лобисти такође тврде да спољна политика њихове земље у односу на Косово треба да се руководи стабилношћу Балкана као главним циљем, те да је непризнавање још једне албанске државе на Балкану одраз опортунизма и потреба унутрашње политике. Признавање Косова, тврде они, шпанска влада би и даље могла да представља као „јединствен случај“ који не може да буде преседан за унутрашње и спољне случајеве, јер се, наводно, не ради о признавању права Косова на самоопредељење, него о примању к знању свршеног чина да је Косово независно од Србије. И као најважније, Соросеви шпански лобисти својим сународницима и свету шаљу поруку да је непризнавање независног Косова сигнал српским властима да независност може да се поништи, или да ће ЕУ толерисати анексију подручја северно од Ибра, док би признавање Косова «српским националистима и онима који их охрабрују из Русије», показало да ЕУ није актер парализован унутрашњим поделама. И као крајњи аргумент, шпански соросевци наводе да би признавање косовске независности олакшало ствари кључним суседима, Македонији и Црној Гори, и чак би допринело повећању угледа шпанске дипломатије у земљама које су до сада биле резервисане по том питању, посебно у Латинској Америци и арапском свету.

Шест година касније, први од двојице аутора, Торобланка, опет је у „Ел Паису“, резимирао своје виђење косовског проблема , преовладавајуће међу шпанском глобалистичком елитом којој припада:

„Због националистичког лудила које је завладало Србијом деведесетих, косовски Албанци су посматрали како им се укидају институције, затварају школе и болнице, укидају универзитети. Реакција је прво била мирољубива: професори су наставили да дају часове у својим кућама, лекари да лече пацијенте за свој рачун. Али у једном тренутку, због изостанка међународне подршке и радикализације Србије, млади су одбацили ауторитет старијих и узели оружје у руке. Суочен са геноцидним

Пише: Невенка Стојчевић
понедељак, 25 јун 2018 18:46

Милошевићевим намерама, НАТО је започео рат у којем је, можемо то с поносом да кажемо, учествовала и Шпанија са авионима F-18. Косово је проблем који нажалост није могао да се реши мирним и демократским путем, што је међународну заједницу принудило да војно интервенише како би заштитила косовске Албанце, који ће касније природно одбити да се integriшу у агресорску државу. Где је преседан? Само у људској глупости. “

Најзад, прошле године, опет у „Ел Паису“, новинар дигиталне платформе Косово 2.0, Ералдин Фазлиу, добио је трибину како би изјавио следеће:

„И након четири године од потписивања Бриселског споразума односи Косова и Србије далеко су од мирољубивих или нормализованих, јер Србија не жели да призна државност Косову. У преамбули свог устава и даље тврди како јој Косово припада. Косово је признато од стране 114 земаља света, укључујући САД и 23 чланице ЕУ, али још увек не од Шпаније, Румуније, Грчке, Кипра и Словачке. Чланице ЕУ које га не признају нису промениле свој став упркос мишљењу Међународног суда правде да „проглашење независности Косова не крши међународно право“. Став Шпаније карактерише неприхватање било каквог једностраног сепаратизма, упркос томе што косовске власти истичу да њихов случај нема никакве везе са Каталонијом. “

Од тада па до данас, моћни атлантистички лоби у Шпанији („Ел Паис“, тинк тенкови попут Ел Кана, ECFR-а, FRIDE и других) не престаје да се залаже да Шпанија призна Косово. Свесни колико непризнавање Косова од стране пет земаља ЕУ слаби њихову позицију, као и да је Шпанија најважнија од њих, албанске власти у јужној српској покрајини покренуле су – уз помоћ својих дежурних западних пријатеља, британског Форин Офиса, Бритиш Каунсила, и норвешког МСП-а – иницијативу „KosovoTalksEU“. Овај стратешки програм има за циљ интеракцију са јавним мњењем пет ЕУ чланица које још нису признале Косово преко иницијатива које се заснивају на дигиталној дипломатији, међурелигијском дијалогу, културној дипломатији и јавном заступању косовско-албанског становишта како би се на тај начин припремио терен за формално признање.

Косовска „мека моћ“ у Шпанији и дилетантизам српске културне дипломатије

Пише: Невенка Стојчевић
понедељак, 25 јун 2018 18:46

[Бориса Ђорђевић, Феликс Дуатена „Иво Андрић“ у Шпанији, српска култура у](#)